RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 105.497 van 15 april 2002
in de zaak A. 106.320/XIV-5124.

In zake : XXX,
wonende te 2640 MORTSEL,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 21 juni 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 26 april 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 12 juli 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 20 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 januari 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. SANDERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 17 april 2001 en zich vluchteling verklaart op 18 april 2001; dat op 26 april 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 30 mei 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij vier middelen aanvoert die luiden als volgt:

> "1.Eerste Middel: Gebrekkige motivering
> Doordat de bestreden beslissing vermeldt:
> 'Verder dient er te worden opgemerkt dat uit betrokkenes verklaringen blijkt dat hij inzake de aanvallen in november-december 2000 geen klacht heeft ingediend bij vertegenwoordigers van zijn authoriteiten (zie CGVS pag. 6). Als zodanig heeft betrokkene de beschermingsmogelijkheden in zijn land van oorsprong niet uitgeput.'
> Terwijl de bestreden beslissing niet uiteenzet hoe verzoekende partij dan wel bescherming zou kunnen zoeken bij de Ossetische overheid die hem juist omwille van zijn Russische nationaliteit vervolgt en poogt te verdrijven.
> Dat dit wijst op een frappant gebrek aan motivering.
> 2.Tweede middel: Gebrekkige motivering
> Aangezien de bestreden beslissing vermeldt:
> "Gezien betrokkenes problemen verbonden waren met zijn verblijf op het grondgebied van Ossetië stond het hem vrij om zich elders binnen de Russische Federatie te vestigen om aan zijn belagers te ontkomen.
> Betrokkene zou hiertoe pogingen ondernomen hebben om zich gedurende een maand in Moskou te vestigen.
> Betrokkene verklaarde echter dat het hem onmogelijk was om in Moskou te blijven omdat hij er geen werk kon vinden bij gebrek aan een propiska voor Moskou.
> Er dient echter op te worden gewezen dat betrokkene verklaarde dat hij zelfs geen pogingen ondernomen heeft voor het bekomen van een propiska voor Moskou omdat hij het niet mogelijk achtte dat hij er één zou krijgen (zie CGVS pag. 11 en DVZ nr. 42).
> Zo betrokkene het niet mogelijk achtte voor hemzelf een propiska te bekomen in Moskou dient er te worden opgemerkt dat hij zich ook elders binnen de Russische Federatie kon vestigen."
> Terwijl de Russische Federatie juist zeer vijandig staat tegenover de vele migraties ingevolge de vele etnische onlusten binnen de federatie.
> Dat verzoekende partij in Moskou dan ook beschouwd werd als inwoner van Noord Ossetië en men het hem administratief onmogelijk maakte om zich in Moskou te vestigen en om er te werken.
> En terwijl de bestreden beslissing ook niet uiteenzet hoe men dit alles materialiter zou moeten verwezenlijken op een ogenblik dat mensen in Moskou dood vriezen in de

straten en omkomen van de honger bij gebrek aan behuizing, werk en de meest elementaire voorzieningen.

3.Derde middel: Gebrekkige motivering

Doordat de bestreden beslissing vermeldt:

"Daarenboven dient het als hoogst eigenaardig te worden beschouwd dat in de medische-juridische expertise inzake de verwonding van betrokkenes echtgenote na de aanval van 04.01.2001 vermeld staat dat zij op haar officieel adres, Smulevitsja 16/3, van het balkon viel, terwijl betrokkene verklaarde dat zij buiten de stad gebracht werd en dat zijn echtgenote daar uit het raam gegooid werd (zie CGVS pag 7)."

Terwijl de medische-juridische expertise waarvan sprake juist het bewijs is van het feit dat de Noord Ossetische Overheid de feiten bewust vervalst en verdraait.

En terwijl de bestreden beslissing niet motiveert waarom verzoekende partij dit stuk heeft meegedeeld aan de Belgische Overheid terwijl het kwestieuze document volgens diezelfde overheid het bewijs inhoudt van de leugenachtige verklaringen van verzoekende partij.

In dat geval had verzoekende partij toch eenvoudigweg het kwestieuze stuk niet meegedeeld?!?

Verzoekende partij heeft het stuk juist meegedeeld om te bewijzen dat de Noord Ossetische Overheid de waarheid geweld aandoet en het geweld tegen de Russische minderheid verhult, zonder de schuldigen te vervolgen of te straffen.

Dat de bestreden beslissing evenmin verklaart hoe het zou kunnen dat iemand zonder enige reden of aanleiding van zijn eigen balkon zou vallen.

Dat de motivering minstens zou moeten uiteenzetten waarom deze onwaarschijnlijke versie van de Noord-Ossetische Overheid wel geloofwaardig is.

Dat dit alles dan ook op een frappant gebrek aan motivering wijst.

4.Vierde middel: schending van de wet

De hiervoor geschetste lichtzinnige besluitvorming is strijdig met de beginselen van behoorlijk bestuur.

Een behoorlijke rechtsbedeling en het minutieus in acht nemen van het zorgvuldigheidsbeginsel impliceren minstens dat men de materiële juistheid van de feiten toetst.

Op 04.01.2001 werd verzoekende partij en zijn echtgenote door gewapende Ossetiërs in een auto geduwd en naar een huis buiten de stad gereden.

De echtgenote van verzoekende partij werd uit een raam gegooid en hield hieraan een ernstig rugletsel over.

De Noord Ossetische Overheid leverde een stuk af waaruit zou moeten blijken dat de echtgenote van verzoekende partij, in strijd met de waarheid thuis, van haar balkon viel.

Als men de bewijskracht van een dergelijk document erkent dan kan iedere Overheid probleemloos een verantwoording vinden voor aantastingen van de fysische integriteit van de personen in strijd met de mensenrechten door eenvoudigweg een verklaring af te leveren dat betrokkene thuis van zijn balkon is gevallen ....";

2.2. Overwegende dat de bestreden beslissing besluit tot het kennelijk ongegrond karakter van de door de verzoekende partij gedane asielaanvraag; dat ze steunt op het volgende determinerende motief:

"Gezien betrokkenes problemen verbonden waren met zijn verblijf op het grondgebied van Ossetië stond het hem vrij om zich elders binnen de Russische Federatie te vestigen om aan zijn belagers te ontkomen. (...) Zo betrokkene het niet mogelijk achtte voor hemzelf een propiska te bekomen in Moskou dient er te worden opgemerkt dat hij zich ook elders binnen de Russische Federatie kon vestigen.";

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar tweede middel in haar kritiek op het determinerend motief niet verder komt dan de blote bewering dat "de Russische Federatie (...) zeer vijandig staat tegenover de vele migraties ingevolge de vele etnische onlusten binnen de federatie"; dat deze, niet op enig begin van bewijs gesteunde

bewering, de Raad er niet toe kan brengen aan te nemen dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van het dringend beroep, de grenzen van de hem wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden door te oordelen dat het de verzoekende partij “vrij (staat) om zich elders binnen de Russische Federatie te vestigen om aan zijn belagers te ontkomen”; dat dit motief de bestreden beslissing op zich draagt; dat de overige kritiek in het tweede middel zich derhalve richt tot een overtollig motief, zodat de eventuele onregelmatigheid ervan niet van die aard is om de bestreden beslissing aan te tasten; dat het tweede middel niet gegrond is;

2.4. Overwegende dat de kritiek in het eerste, het derde en het vierde middel zich niet richt tot het determinerend motief; dat de kritiek op een ander motief, mocht die gegrond zijn, niet van die aard is om de bestreden beslissing aan te tasten; dat het eerste, het derde en het vierde middel niet gegrond zijn;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien april tweeduizend en twee, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **G. DEBERSAQUES.**